

ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΤΙΚΑ

13/5/70

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

— Ήταν ένα μικρό σουβλιτζίδικο, μιά καμάρουλα, με τρία τραπεζάκια πνιγμένα στο πράσινο. Το καλοκαίρι τα τραπεζάκια γίνονται 6-7 έξω κάτω από την κληματαριά, με τα καρώ τους τραπεζομάνηλα. Μιά όμορφη, ανθρώπινη φωλιά, πάντα γεμάτη που σου δημιουργούσε ένα αίσθημα ασφαλείας και ζεστασιάς. Είχαμε πάρει ένα ξένο εκεί, θυμάμαι, μεγάλο. Τρελλάθηκε ο άνθρωπος, μερακλώθηκε και δεν χόρτανε να πίνει κρασί απ' το βαρέλι.

— Αιμάζητήσαμε ύστερα από καιρό το ταβερνάκι. Πουθενά!

Στη θέση του ένας όγκος από μπετόν, μιά τεράστια άδεια σουβαντισμένη αίθουσα με άσπρες κολώνες και λάμπες ολόγυρα. Παγωνιά, κρύο, ένα απρόσωπο και θλιβερό περιβάλλον, κάτι μεταξύ ψυγείου κι' άδειας εκκλησίας.

— Πού είναι το ταβερνάκι;

— Νάτο! Άνοικοδομήθηκε!

— Καλά, κι' οί πρασινάδες, το γιασεμί, ή κληματαριά...

— Ά, δεν βαριέσει, πάνε με τα κτίσματα. Σ' ένα - δυο χρόνια θάχουμε αλλά... νά, το κλίμα βλάστησε κι' ολας...

Άπορούμε πού θάμεγαλώσει το δύστυχο το κλίμα έτσι στριμωγμένο μέσα στο τσιμέντο. Ύστερά κοιτάμε με δυσφορία τα ναύλον τραπεζομάνηλα τις πλαστικές καρέκλες, τους γυμνούς τοίχους.

Ο ιδιοκτήτης καμάρώνει.

— Όλα καινούργια. Χωράει τουλάχιστο ένα τ' ανθρώπους και βάλε. Κι' έξω άλλους τόσους. Μέσα - έξω παντού τσιμέντο που σου πλακώνει την καρδιά. Άκόμη και το σουβλάκι είναι στεγνό λές και δεν τόφτιασε ο ίδιος άνθρωπος. Σε λίγο το αποκορύφωμα. Το τζιού - μπόξ. Δεν το είχαμε προσέξει από την αρχή. Σαν σιδερένιος έγκεφάλικος δικτάτορας αρχίζει να σφυροκοπάει, τ' αϊτιά μας.

— Άλλά ήσουνά εναντίον του τζιού - μπόξ....

— Έ, ο πολιτισμός έχει τις απαντήσεις του. Δεν μπορείς νάχεις καινούργιο μαγαζί χωρίς τ' απαραίτητα σύνεργα.../2

2 — Σωστά, σωστά. Το μόνο που μένει κύριε πρώην κάτοχε της πιο όμορφης γωνιάς της Λευκωσίας είναι να φτιάξης και μιά ηλεκτρική σχάρα όπου να ψήνονται μόνο τους τα σουβλάκια κι' ο κόσμος να αυτοσερβίρεται. Σέλφ σέρβις που λέμε.

— Νά σου πώ.. είναι ωστόσο συνηθισή ο κόσμος στην εξέλιξη. Στην αρχή δεν τόθελε κανένας. Πρότιμούσαν εκείνη την τρύπα. Πού θά πάνε όμως, θά το συνηθίσουν..

Θέλοντας και μη δηλαδή να τα χοντρήνουμε τα γούστα μας, να τα πρεσάρμώσουμε στο ξεκώφερτο κακόγουστο μείγμα αυτόματισμού και πρακτικότητας. Κι' άς κλείνε μερικοί ρομαντικοί σαν κι' εσάς και σαν κι' έμένα τις μικρές γωνίτσες που γαλούχησαν τα όνειρα μας. Ο πολιτισμός βλέπετε...

ΕΡΕΣΧΚΗ

ΕΛΛΗΝ ΠΑΙΩΝΙΔΟΙ